

ІВАЩЕНКО М. В.

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ ДО ДІЯЛЬНОСТІ ТЬЮТОРА

Випускник вищого педагогічного навчального закладу повинен мати не тільки професійну компетентність в обраній ним галузі діяльності, а й мати аналітичний стиль мислення, націленість на вдосконалення навчального процесу, використання сучасних педагогічних технологій, впровадження комп'ютерної та дистанційної технологій навчання. Це зумовлює необхідність перегляду цілей і завдань навчання, змісту освітньо-кваліфікаційних характеристик, переліку навчальних дисциплін, добір адекватних їм методів, організаційних форм та засобів навчання.

За цих умов особливого значення набуває система інформатичної підготовки педагогічних працівників. На жаль, на сучасному етапі інформатична підготовка майбутніх педагогів лише частково спрямована на задоволення освітніх інформаційних і комунікаційних потреб учасників навчально-виховного процесу. Більшість навчальних закладів розпочали вирішувати складні завдання комп'ютеризації освіти, запровадження мережевого навчання, розроблення індивідуальних модульних навчальних програм різних рівнів складності, використання індустрії сучасних засобів навчання, що відповідають світовому науково-технічному рівню, проте загальний рівень виконання вказаних завдань залишається недостатнім. Переважна частина дисциплін, спрямованих на фахову підготовку майбутнього вчителя, вивчається з обмеженим застосуванням сучасних інформаційних технологій, що не забезпечує належної систематичності та неперервності використання комп'ютерів у навчальному процесі. У більшості випадків відсутня система цілеспрямованого добору та використання елементів інформаційних технологій, що не дозволяє сформувати в студента належне розуміння практичної ролі інформатики в майбутній професійній діяльності, сприйняття інформаційних технологій як цілісної системи сучасних засобів навчання.

Принципово інша ситуація у напрямі формування інформатичної компетентності склалася в педагогічних навчальних закладах, що почали впроваджувати та вже активно використовують технологію дистанційного навчання окремо як вид навчання або як елемент традиційної системи, що забезпечує індивідуалізацію та особистісну орієнтацію освітнього процесу.

Для забезпечення педагогічної підтримки під час розроблення й впровадження індивідуальних траєкторій відповідно до індивідуальних потреб та можливостей дистанційного освітнього процесу передбачається й актуалізується позиція тьютора як педагога, діяльність якого спрямована на здійснення координації, модерації та фасилітації процесу становлення особистості в сучасних умовах навчання.

Зважаючи на той факт, що діяльність тьютора сформувалась як окремий напрям педагогічної діяльності, що репрезентує ідеї індивідуалізації та

відкритості освіти у поєднанні з ідеєю особистісної відповідальності за реалізацію власного розвитку, виникає необхідність забезпечення системи освіти педагогічними кадрами, здатними до здійснення відповідної діяльності в дистанційному навчанні.

На основі аналізу особливостей здійснення дистанційного навчання з'ясовано, що структура діяльності тьютора в умовах дистанційного навчання істотно не відрізняється від структури діяльності педагога за традиційною формою навчання, але має свою специфіку, що зумовлюється засобами здійснення педагогічної діяльності (програмними, апаратними), пов'язаними з новими інформаційними технологіями; функціональною спрямованістю педагогічної діяльності, характером взаємодії педагогів і учнів (зростає роль учня в процесі навчання, а педагог стає координатором навчального процесу); змістом діяльності проектування навчання, особливостями подання навчального матеріалу, планування, координації діяльності учнів, проведення консультацій, реєстрацій навчальних завдань, контролю і перевірки якості виконання завдань.

Більшість перелічених факторів, що вирізняють діяльність тьютора від діяльності звичайного вчителя, є предметом вивчення майбутніми вчителями інформатики, тому підготовку педагогів для здійснення тьюторства в дистанційному навчанні доцільно здійснювати з числа студентів вищих педагогічних навчальних закладів, що обрали спеціальність вчитель інформатики.

ОСАДЧИЙ С. В.

ПОЗААУДИТОРНА РОБОТА В КОНОТОПСЬКОМУ ІНСТИТУТІ СУМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОСТУЛАТІВ БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ

Позааудиторна робота у вищому навчальному закладі - це тривалий і багатоплановий процес. Визначаючи стан позааудиторної роботи у вищому навчальному закладі, необхідно брати до уваги взаємодію аудиторних і позааудиторних занять, спрямованих на формування умінь студентів, взаємозв'язок між засвоєною навчальною інформацією щодо теоретичних основ і можливістю розв'язування практичних завдань. Дуже важливо враховувати також системність, регулярність і продуманість позааудиторної роботи, її зв'язок із провідною спеціальністю майбутніх фахівців і, звичайно, не менш важливо враховувати позитивну результативність таких заходів і їх відповідність загальним цілям процесу навчання

Проблема організації самостійної пізнавальної діяльності студентів вищих навчальних закладів привертала увагу багатьох фахівців, які вивчали психолого-педагогічні засади навчально-пізнавальної діяльності студентів; питання керівництва самостійною позааудиторною роботою студентів; методи організації